

Sygn. akt: I C 505/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bogusława Olszewska - Wojgienica
Protokolant:	st. sekr. sądowy Urszula Młynarczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2016 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp.z o.o. sp.k. w O.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. w O. kwotę 43,70zł (czterdzieści trzy zł 70/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 09.10.2014 r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. w O. kwotę 47zł tytułem zwrotu kosztów procesu.
3. Nie obciąża pozwanego kosztami zastępstwa procesowego na rzecz powoda.

Sygn. akt I C 505/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o. o. Sp. K. z siedzibą w O. wniosła przeciwko (...) S.A. z siedzibą w Ł. pozew o zapłatę kwoty 43,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 października 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Nadto domagała się zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, iż w drodze umowy cesji nabyła wierzytelność przysługującą w stosunku do pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Zgodnie z twierdzeniami powódki przedmiotowa wierzytelność obejmuje koszt najmu pojazdu zastępczego za okres oczekiwania na naprawę uszkodzonego pojazdu. Pozwana do chwili obecnej nie uregulowała należnej kwoty.

(pozew – k. 2-3)

Pozwana (...) S.A. z siedzibą w Ł. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W ocenie pełnomocnika pozwanej wypłacone w toku

postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w kwocie 380 zł w całości zrekompensowało poniesioną szkodę. Pełnomocnik zakwestionował także zasadność najmu pojazdu zastępczego, jego cenę oraz klasę.

(odpowiedź na pozew – k. 47-48)

Sąd ustalił, co następuje:

E. R. jest właścicielem samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rej. (...), który wykorzystuje w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. W dniu 01 lipca 2014 r. uczestniczyła w kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ przedmiotowy pojazd. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w Ł..

(**dowód** : akta szkody – k. 56)

W dniu 25 sierpnia 2014 r. E. R. oddała pojazd do warsztatu celem dokonania naprawy usterek powstałych wskutek zdarzenia z dnia 1 lipca 2014 r. Pojazd odebrała w dniu 27 sierpnia 2014 r. Na ten okres wynajęła u powódki (...) Sp. z o. o. Sp. k. w O. pojazd zastępczy marki S. (...) za łączną kwotę 467,40 zł, w tym kwota 87,40 zł z tytułu podatku VAT. Tytułem najmu uiszczyła kwotę 43,70 zł. Wierzytelność w wysokości 423,70 zł przysługującą jej w stosunku do pozwanej zbyła w dniu 27 sierpnia 2014 r. na rzecz powódki.

(**dowód** : historia naprawy pojazdu – k. 12, umowa najmu – k. 4, cennik – k. 10, faktura VAT nr (...) – k. 9, pismo z 25.05.2014 r. – k. 5, polecenie przelewu – k. 14, umowa cesji z 27.08.2014 r. – k. 6, zawiadomienie – k. 8)

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel przyznał i wypłacił powódce odszkodowanie za poniesioną szkodę w wysokości 380 zł odmawiając jednocześnie wypłaty odszkodowania w pozostałym zakresie.

(**dowód** : akta szkody – k. 56, pismo z 27.08.2014 r. – k. 11, polecenie przelewu – k. 13)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i jako takie podlegało uwzględnieniu w całości.

Ustalenia faktyczne w sprawie opierały się w znacznej części na okolicznościach, które nie były przedmiotem sporu między stronami, a także w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości. Dotyczy to w szczególności okoliczności zdarzenia, które spowodowało szkodę, w tym winy za jego spowodowanie, która leżała po stronie osoby ubezpieczonej od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanej spółce. Pozwana bowiem, tak w toku postępowania likwidacyjnego, jak i w niniejszym postępowaniu, nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę, którą wskutek tego zdarzenia poniosła E. R.. Nie negowała również ważności i skuteczności umowy cesji przedmiotowej wierzytelności na powódkę.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się natomiast do ustalenia zakresu obowiązku odszkodowawczego spoczywającego na stronie pozwanej, a w szczególności rozstrzygnięcia, czy odpowiedzialność ubezpieczyciela sprawcy szkody obejmuje także obowiązek zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego, a nadto w jakim okresie zachodziła potrzeba najmu samochodu zastępczego i według jakich stawek.

W tym kontekście należy wskazać, iż zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności odszkodowawczej sprawca szkody ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 1 k.c.). Regułą jest zasada pełnego odszkodowania. Powinno ono bowiem przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę.

Utrwalony w orzecznictwie jest pogląd, zgodnie z którym na szkodę majątkową, do której naprawienia zobowiązany jest ubezpieczyciel, nie składa się jedynie koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, ale również koszt wynajmu pojazdu zastępczego w zakresie, w jakim pozostaje on w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00, uchwała Składu Siedmiu Sędziów

Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Należy powtórzyć za Sądem Najwyższym (wyrok z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03), iż „normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu”. Wynika z tego, iż poszkodowanemu przysługuje roszczenie, jeżeli w związku z uzyskaniem pojazdu zastępczego w jego majątku powstał uszczerbek. Nie ulega wątpliwości, iż utrata możliwości korzystania z pojazdu wskutek jego zniszczenia bądź naprawy implikuje konieczność najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy, co prowadzi do powstania uszczerbku w majątku poszkodowanego. W sytuacji gdyby do kolizji nie doszło, poszkodowany nie poniósłby bowiem dodatkowych kosztów związanych z najmem pojazdu.

Za szkodę podlegającą naprawieniu przez ubezpieczyciela można uznać jednak tylko koszty niezbędne, ekonomicznie uzasadnione i rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego. Okres najmu pojazdu winien zatem obejmować jedynie czas konieczny i niezbędny do naprawy samochodu uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym albo – przy szkodzie całkowitej – czas niezbędny do nabycia nowego pojazdu. W judykaturze podnosi się, iż w każdym przypadku ocenić należy, czy wydatek był niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka transportowego, gdyby mu szkody nie wyrządzono (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 października 2015 r., I ACa 185/15). Świadczenie ubezpieczyciela ma bowiem charakter odszkodowawczy i nie powinno przewyższać wysokości poniesionej szkody.

Dodatkowo należy w całości podzielić pogląd wyrażony między innymi w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 1999 r., II CKN 109/98, iż normalnym następstwem uszkodzenia lub zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej lub zarobkowej jest konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności i koszty takiego najmu stanowią stratę określoną w art. 361 § 2 k.c.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd w niniejszej sprawie uznał, iż żądanie powódki zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 3 dni obejmujących czas naprawy pojazdu uszkodzonego wskutek wypadku komunikacyjnego jest zasadne. Biorąc pod uwagę zakres uszkodzeń pojazdu i konieczność dokonania określonych napraw (historia naprawy pojazdu – k. 12) czas przeznaczony na naprawę pojazdu należy uznać za konieczny i celowy, a koszty z tym związane jako ekonomicznie uzasadnione. Należy wskazać, iż koszty ekonomicznie uzasadnione stanowią wydatki na najem pojazdu o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego poniesione w oparciu o stawki czynszu, które obowiązują na danym rynku lokalnym. W niniejszym postępowaniu pozwana nie wykazała by stawka czynszu w kwocie 156 zł dziennie (467,40 zł : 3 dni) była wygórowana w stosunku do przeciętnej stawki czynszu obowiązującej na rynku lokalnym. Ciężar dowodzenia powyższej okoliczności obciążał pozwaną zgodnie z treścią art. 6 k.c.

Odnosząc się natomiast do zarzutów dotyczących klasy pojazdu zastępczego należy wskazać, iż Sąd w niniejszej sprawie w całości podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w wyroku z dnia 13 stycznia 2015 r., IX Ca 852/14, zgodnie z którym możliwość korzystania z samochodu zastępczego o standardzie zbliżonym do uszkodzonego mieści się w zakresie znaczeniowym pojęcia normalnych następstw działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej nie zasługuje zatem na uwzględnienie, zaś żądanie zgłoszone przez powódkę należy uznać za zasadne w całości. Strona powodowa przedkładając umowę najmu pojazdu zastępczego oraz fakturę VAT skutecznie wykazała, że w majątku poszkodowanego powstał uszczerbek w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego, który podlega naprawieniu przez pozwaną na podstawie art. 822 § 1 k.c.

W związku z powyższym należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 43,70 zł odpowiadającą różnicy pomiędzy wysokością poniesionej szkody – 423,70 zł, a kwotą dotychczas wypłaconą powódce w toku postępowania likwidacyjnego – 380,00 zł.

Sąd zasądził odsetki od przyznanej kwoty od dnia 9 października 2014 r. zgodnie z żądaniem pozwu. Pozwana została bowiem poinformowana o wysokości kosztów najmu pojazdu w dniu 15 września 2014 r. – t. j. data wpływu wezwania do zapłaty wraz z fakturą VAT. Z tą chwilą miała zatem już możliwość ustalenia wysokości należnego odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów. Sąd nie obciążył pozwanej kosztami zastępstwa procesowego mając na uwadze niewielki nakład pracy pełnomocnika strony powodowej, w tym niestawiennictwo na rozprawę, o której został prawidłowo zawiadomiony.